

have. Naar dette Musæum lægges her, vil hele den større Del af Frugthaven, som ligger bag ved Musæet mellem det og Sølvgade, ned til Kronprindsessegade blive inddraget i Haven, blive gjort til Spadserevej, et Anlæg rundt om Musæet, navnlig mellem det og Sølvgade. Der kan ganske vist ikke blive store Træer, men Buskværter og Blomster kan der meget godt komme, og endelig vil, hvad der ikke er ganske uvæsentligt hele den grimme Mur, som nu stiller Rosenborg Frugthave fra Sølvgade, være at nedrive og afløse af et smukt Jerngitter. Hvad denne Musæumsbygning angaar, vil derfor utvivlsomt Anbringelsen deraf i Rosenborg Have være en meget stor Forbedring for Haven, give større Plads for Spadserende og i Virkeligheden være en Pryd for Haven; af Skønheds-hensyn, af æsthetiske Hensyn vil det ligesom være heldigt, at dette Musæum søges lagt der. Jeg indrømmer, at det stiller sig anderledes for det andet Musæums Vedkommende. For at dette andet Musæum kan blive placeret i Haven, maa en Del af denne nødvendigvis ødelægges; men Spørgsmaalet bliver altsaa det, om den nødvendige Ombygning af en Del af Haven virkelig i en saadan Grad kan siges at genere Haven, at den vil forringe Skønhedsindtrykket af den, og om man for at undgaa det skulde anvende en meget betydelig Kapital for at afkjøbe Kommunen en Grund. Det tror jeg ikke, men jeg er ganske vist ikke saa sikker paa, at det er saa rigtigt at anbringe det andet Musæum i Rosenborg Have, som paa, at det er det Rette at anbringe det først omtalte Musæum der. Jeg tror ikke, at det vil være tilstrækkeligt begrundet, for at undgaa at omhugge en dog til Syvende og Sidst kun ringe Del, maasse Rydning af knap $\frac{1}{2}$ Tønde Land af Rosenborg Have, at anvende — for at nævne et rundt Tal — godt og vel en halv Million Kroner til Indtjøb af en Grund, denne Grunds Ryddeliggjørelse o. s. v. for derpaa at kunne bygge dette Musæum. Der er særlig ogsaa fremkommet en anden Indvending, som jeg dog finder mig foranlediget til at omtale med et Par Ord. Der er sagt, at den Bygning, hvori det oldnordiske og det ethnografiske Musæum tænkes anbragte, er for bred; den er angiven paa Tegningen til 30 Alens Bredde. Det er for meget, den burde ikke være mere end 20 Alen bred, har man sagt. Dertil vil jeg sige, at disse Tegninger, der foreligge, ere jo ikke at forstaa paa den Maade, at naar man vedtager Lovforslaget, skulle Bygningerne akkurat bygges i den Bredde og den Form, som der er angivet. Det er jo slet ikke Meningen; de ere

jo kun en Anthyndning af, hvor man vil placere Bygningerne. Vil man gaa videre og sige: „Saa det er godt nok, men tænk Dig nu denne Bygning, kun 20 eller 25 Alen bred; vil den saa ikke komme til at gjøre endnu større Ødelæggelse i Haven?“, saa skal jeg dertil sige, for det Første, at hvad de 20 Alen angaar, kunne vi se bort fra dem, thi i den store Kommissionsbetænkning er der af de vedkommende Sagkyndige, Musæumsdirektøren og Arkitekter, udarbejdet en Plan, i Følge hvilken Bygningen til oldnordisk og ethnografisk Musæum skal have en Bredde af 25 Alen. Lad os altsaa blive staaende ved de 25 Alen, og saa siger jeg: Hvem vil da paastaa, at en Bygning af 25 Alens Bredde, som forøvrigt har ganske den samme Form som den med 30 Alens Bredde, ikke kan bygges saaledes, at Musæerne fuldt ud faae Plads deri? Jeg skal sige, at dertil behøvedes, hvad der baade er omtalt i Udvalget og af et æret Medlem her ved Sagens 1ste Behandling, at man indrekter en Mezzanin, saa vil der vindes Mere end den dobbelte Plads af, hvad der blev tabt ved Indskrænkning af Bredden fra 30 til 25 Alen. Jeg ser derfor ikke, at denne Indvending har Nogetsomhelst paa sig. Jeg skal ikke opholde det høie Thing længer. Jeg haaber, at det høie Thing vil følge sit Udvalg og vedtage Lovforslaget, saaledes at det dog maatte vil blive muligt, at vi i det kommende Finantsaar kunne komme eet Skridt fremad i denne for Statens Samlinger saa vigtige Sag.

Ordføreren (Rieger): Efter det udførlige Foredrag, vi have hørt af den høitærede Minister, skal jeg, naar ellers Ingen tager Ordet, blot tilføje, at det ligger i Sagens Natur, at der neppe kan tænkes nogensomhelst Plan til Bebyggelse, uden at der derimod kan gjøres nogle Indvendinger, og jeg er overbevist om, at hvis der var Planer foreliggende med Hensyn til at lægge Bygningerne andre Steder, vilde der ogsaa fremkomme forskjellige Indvendinger og Indsigelser derimod. Jeg har for min Person i over 20 Aar boet overfor Rosenborg Have og har derfor ligesaa megen Godhed for den og kjender den ligesaa godt ud og ind som vistnok nogen Anden; men jeg tror ikke, at de Indvendinger, der ere fremkomne mod en Benyttelse af Rosenborg Have paa den ommeldte Maade, ere større end de Indvendinger, der vistnok vilde fremkomme, jaasnart det blev Alvor med at flytte ud til Østre Anlæg. For Dieblisset slumre Indvendingerne, fordi der ikke er Fare for, at Østre Anlæg skal blive benyttet; men lad os blot se, at det blev attakeret, og jeg